Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►B

NARIADENIE RADY (ES) č. 664/2009

zo 7. júla 2009,

ktorým sa ustanovuje postup pre vedenie rokovaní a uzatváranie dohôd medzi členskými štátmi a tretími krajinami, ktoré sa týkajú právomoci, uznávania a výkonu rozsudkov a rozhodnutí v manželských veciach, vo veciach rodičovských práv a povinností a vo veciach týkajúcich sa vyživovacej povinnosti, ako aj rozhodného práva vo veciach vyživovacej povinnosti

(Ú. v. EÚ L 200, 31.7.2009, s. 46)

Opravené a doplnené:

►C1 Korigendum, Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2011, s. 35 (664/2009)

►C2 Korigendum, Ú. v. EÚ L 127, 22.5.2015, s. 62 (664/2009)

▼B

NARIADENIE RADY (ES) č. 664/2009

zo 7. júla 2009,

ktorým sa ustanovuje postup pre vedenie rokovaní a uzatváranie dohôd medzi členskými štátmi a tretími krajinami, ktoré sa týkajú právomoci, uznávania a výkonu rozsudkov a rozhodnutí v manželských veciach, vo veciach rodičovských práv a povinností a vo veciach týkajúcich sa vyživovacej povinnosti, ako aj rozhodného práva vo veciach vyživovacej povinnosti

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 61 písm. c), článok 65, článok 67 ods. 2 a 5,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([1]),

keďže:

(1) Hlava IV tretej časti zmluvy poskytuje právny základ pre prijímanie právnych predpisov Spoločenstva v oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach.

(2) Justičná spolupráca v občianskych veciach medzi členskými štátmi a tretími krajinami sa tradične spravuje dohodami medzi členskými štátmi a tretími krajinami. Takéto dohody, ktorých je veľké množstvo, často odrážajú osobitné väzby medzi členským štátom a treťou krajinou a ich cieľom je poskytnúť primeraný právny rámec na naplnenie osobitných potrieb zainteresovaných strán.

(3) Podľa článku 307 zmluvy sú členské štáty povinné prijať všetky opatrenia potrebné na odstránenie akýchkoľvek rozporov medzi *acquis* Spoločenstva a medzinárodnými dohodami uzavretými medzi členskými štátmi a tretími krajinami. Toto môže zahŕňať potrebu opätovného prerokovania takýchto dohôd.

(4) V záujme poskytnutia primeraného právneho rámca na naplnenie osobitných potrieb určitého členského štátu v jeho vzťahoch s treťou krajinou môže zároveň existovať zjavná potreba uzavrieť nové dohody s tretími krajinami, ktoré by sa týkali oblastí spravodlivosti v občianskych veciach patriacich do rozsahu pôsobnosti hlavy IV tretej časti zmluvy.

(5) Súdny dvor Európskych spoločenstiev potvrdil vo svojom stanovisku 1/03 zo 7. februára 2006 v súvislosti s uzavretím nového Luganského dohovoru, že Spoločenstvo získalo výlučnú právomoc uzatvoriť medzinárodnú dohodu, akou je Luganský dohovor, s tretími krajinami v otázkach, ktoré majú vplyv na pravidlá stanovené v nariadení Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ([2]) („Brusel I“).

([1]) Stanovisko zo 7. mája 2009 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).
([2]) Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1.

▼B

(6) Je úlohou Spoločenstva, aby podľa článku 300 zmluvy uzavieralo dohody medzi Spoločenstvom a tretími krajinami v otázkach, ktoré patria do výlučnej právomoci Spoločenstva.

(7) V článku 10 zmluvy sa vyžaduje, aby členské štáty uľahčili splnenie úloh Spoločenstva a aby sa zdržali akýchkoľvek opatrení, ktoré by mohli ohroziť dosiahnutie cieľov zmluvy. Táto povinnosť lojálnej spolupráce sa uplatňuje vo všeobecnosti a nezávisí od toho, či je právomoc Spoločenstva výlučná, alebo nie.

(8) Pokiaľ ide o dohody s tretími krajinami o konkrétnych otázkach spravodlivosti v občianskych veciach, ktoré patria do výlučnej právomoci Spoločenstva, mal by sa vytvoriť zladený a transparentný postup na povoľovanie členskému štátu meniť a dopĺňať existujúcu dohodu alebo rokovať o novej dohode a uzavrieť ju, najmä keď samotné Spoločenstvo nenaznačilo úmysel uplatniť svoju vonkajšiu právomoc na uzavretie dohody existujúcim alebo zamýšľaným mandátom na rokovania. Týmto postupom by nemala byť dotknutá výlučná právomoc Spoločenstva a ustanovenia článkov 300 a 307 zmluvy. Malo by ísť o výnimočné opatrenie, ktorého rozsah a doba platnosti by mali byť obmedzené.

(9) Toto nariadenie by sa nemalo uplatňovať, ak Spoločenstvo už s dotknutou treťou krajinou uzavrelo dohodu s rovnakým predmetom úpravy. Dve dohody by sa mali považovať za dohody, ktoré sa týkajú rovnakého predmetu úpravy, len vtedy a v takom rozsahu, pokiaľ upravujú v podstate rovnaké špecifické právne otázky. Ustanovenia, ktoré len vyhlasujú všeobecný zámer spolupracovať v takýchto otázkach, by sa nemali považovať za také, ktoré sa týkajú rovnakého predmetu úpravy.

(10) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na niektoré regionálne dohody uvedené v existujúcich právnych aktoch Spoločenstva.

(11) Aby sa zabezpečilo, že dohoda zamýšľaná členským štátom nebude mať za následok neúčinnosť práva Spoločenstva a nenaruší riadne fungovanie systému vytvoreného týmto právom, alebo že nenaruší politiku Spoločenstva v oblasti vonkajších vzťahov určenú Spoločenstvom, malo by sa od dotknutého členského štátu vyžadovať, aby svoje úmysly oznámil Komisii na účely získania povolenia na začatie formálnych rokovaní o dohode alebo na pokračovanie v takýchto rokovaniach, ako aj na uzatvorenie dohody. Takéto oznámenie by sa malo vykonať listom alebo elektronickými prostriedkami. Malo by obsahovať všetky relevantné informácie a dokumenty, ktoré Komisii umožnia posúdiť možný vplyv výsledku rokovaní na právo Spoločenstva.

(12) Malo by sa zhodnotiť, či existuje dostatočný záujem Spoločenstva na uzavretí dvojstrannej dohody medzi Spoločenstvom a dotknutou treťou krajinou alebo prípadne na nahradení existujúcej dvojstrannej dohody medzi členským štátom a treťou krajinou dohodou Spoločenstva. Na tento účel by mali byť všetky členské štáty informované o každom oznámení doručenom

▼B

Komisii týkajúcom sa dohody zamýšľanej členským štátom s cieľom umožniť im prejaviť záujem o pristúpenie k takejto iniciatíve oznamujúceho členského štátu. Ak z takejto výmeny informácií vyplynie dostatočný záujem Spoločenstva, Komisia by mala zvážiť navrhnutie mandátu na rokovania s cieľom uzavrieť dohodu medzi Spoločenstvom a dotknutou treťou krajinou.

(13) Ak Komisia požiada členský štát o dodatočné informácie v súvislosti s posudzovaním, či sa má tomuto členskému štátu povoliť začatie rokovaní s treťou krajinou, takáto žiadosť by nemala mať vplyv na lehoty, v ktorých má Komisia vydať o žiadosti tohto členského štátu rozhodnutie s odôvodnením.

(14) Pri povolení začať formálne rokovania by Komisia v prípade potreby mala mať možnosť navrhnúť usmernenia na rokovania alebo požiadať o začlenenie niektorých konkrétnych doložiek do zamýšľanej dohody. Komisia by mala byť počas jednotlivých štádií rokovaní plne informovaná pokiaľ ide o otázky, ktoré patria do pôsobnosti tohto nariadenia, a vo vzťahu k týmto otázkam by mala mať možnosť zúčastniť sa na rokovaniach ako pozorovateľ.

(15) Členské štáty by pri oznámení svojho úmyslu začať rokovania s treťou krajinou mali mať povinnosť informovať Komisiu iba o prvkoch, ktoré sú relevantné na posúdenie Komisiou. Povolenie Komisie a akékoľvek prípadné usmernenia na rokovania alebo odmietnutie povolenia zo strany Komisie by sa mali týkať iba otázok, ktoré patria do pôsobnosti tohto nariadenia.

(16) Všetky členské štáty by mali byť informované o každom oznámení Komisii týkajúcom sa zamýšľaných alebo dojednaných dohôd a o každom rozhodnutí Komisie podľa tohto nariadenia. Tieto informácie by však mali byť v úplnom súlade s prípadnými požiadavkami dôvernosti.

(17) Európsky parlament, Rada a Komisia by mali zabezpečiť, že s akýmikoľvek informáciami označenými ako dôverné sa bude zaobchádzať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie ([1]).

(18) Ak má Komisia na základe svojho posúdenia v úmysle nepovoliť začatie formálnych rokovaní alebo uzavretie dojednanej dohody, mala by Komisia pred vydaním rozhodnutia s odôvodnením predložiť dotknutému členskému štátu stanovisko. V prípade nepovolenia uzavretia dojednanej dohody by sa toto stanovisko malo tiež predložiť Európskemu parlamentu a Rade.

(19) S cieľom zabezpečiť, aby dojednaná dohoda nepredstavovala prekážku vykonávania vonkajšej politiky Spoločenstva v oblasti justičnej spolupráce v občianskych a obchodných veciach, dohoda by mala umožňovať buď jej úplné alebo čiastočné

([1]) Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43.

▼B

vypovedanie v prípade uzavretia neskoršej dohody medzi Spoločenstvom alebo Spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a tou istou treťou krajinou na druhej strane s rovnakým predmetom úpravy, alebo priame nahradenie príslušných ustanovení dohody ustanoveniami takejto neskoršej dohody.

(20) Mali by sa stanoviť prechodné ustanovenia, ktoré sa uplatnia v prípadoch, keď v čase nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia členský štát už začal rokovať o dohode s treťou krajinou alebo rokovania ukončil, ale zatiaľ nevyjadril svoj súhlas, na základe ktorého by bol dohodou viazaný.

(21) Aby sa zabezpečilo zhromaždenie dostatočných skúseností s uplatňovaním tohto nariadenia, Komisia by mala predložiť správu o jeho uplatňovaní najskôr osem rokov od prijatia tohto nariadenia. Vykonávajúc svoje právomoci, Komisia by v tejto správe mala potvrdiť dočasný charakter tohto nariadenia alebo preskúmať, či by sa toto nariadenie nemalo nahradiť novým nariadením, ktoré by malo rovnaký predmet úpravy alebo by zahŕňalo tiež iné otázky, ktoré patria do výlučnej právomoci Spoločenstva a sú upravené inými nástrojmi Spoločenstva.

(22) Ak správa predložená Komisiou potvrdí dočasný charakter tohto nariadenia, členské štáty by mali mať aj po predložení správy možnosť informovať Komisiu o prebiehajúcich alebo už oznámených rokovaniach s cieľom získať povolenie na začatie formálnych rokovaní.

(23) V súlade so zásadou proporcionality podľa článku 5 zmluvy toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie svojho cieľa.

(24) V súlade s článkom 3 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, Spojené kráľovstvo a Írsko oznámili svoju vôľu zúčastniť sa na prijímaní a uplatňovaní tohto nariadenia.

(25) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Týmto nariadením sa stanovuje postup, ktorým sa členskému štátu povoľuje zmeniť alebo doplniť existujúcu dohodu, alebo viesť rokovania a uzavrieť novú dohodu s treťou krajinou za podmienok stanovených v tomto nariadení.

Tento postup nemá vplyv na právomoci Spoločenstva a členských štátov.

2. Toto nariadenie sa uplatňuje na dohody o otázkach, ktoré patria úplne alebo čiastočne do pôsobnosti nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone

▼B

rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností ([1]) a nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti ([2]) v rozsahu, v ktorom tieto otázky patria do výlučnej právomoci Spoločenstva.

▼C2

3. Toto nariadenie sa neuplatní, ak Spoločenstvo už s dotknutou treťou krajinou uzavrelo dohodu s rovnakým predmetom úpravy.

▼B

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia pojem „dohoda“ označuje:

a) dvojstrannú dohodu medzi členským štátom a treťou krajinou;

b) regionálne dohody uvedené v článku 59 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 2201/2003 bez toho, aby bol dotknutý článok 59 ods. 2 písm. c) a článok 59 ods. 3 uvedeného nariadenia, a v článku 69 ods. 3 nariadenia (ES) č. 4/2009.

2. V kontexte regionálnych dohôd uvedených v odseku 1 písm. b) sa každý odkaz v tomto nariadení na členský štát alebo tretiu krajinu chápe ako odkaz na dotknuté členské štáty alebo tretie krajiny.

Článok 3

Oznámenie Komisii

1. Ak má členský štát v úmysle začať rokovania s cieľom zmeniť a doplniť existujúcu dohodu alebo uzavrieť novú dohodu patriacu do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, písomne oznámi svoj úmysel Komisii čo najskôr pred očakávaným začatím formálnych rokovaní.

2. K oznámeniu v prípade potreby pripojí kópiu existujúcej dohody, návrh dohody alebo koncept návrhu a akúkoľvek ďalšiu príslušnú dokumentáciu. Členský štát popíše predmet rokovaní a uvedie otázky, ktoré sa majú riešiť v zamýšľanej dohode, alebo označí ustanovenia existujúcej dohody, ktoré sa majú zmeniť alebo doplniť. Členský štát môže poskytnúť akékoľvek ďalšie dodatočné informácie.

Článok 4

Posúdenie Komisiou

1. Komisia po prijatí oznámenia uvedeného v článku 3 posúdi, či členský štát smie začať formálne rokovania.

2. Komisia v rámci tohto posúdenia najskôr overí, či sa v nasledujúcich 24 mesiacoch osobitne neplánuje príprava relevantného

([1]) Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003, s. 1.
([2]) Ú. v. EÚ L 7, 10.1.2009, s. 1.

▼B

mandátu na rokovania zamerané na uzavretie dohody medzi Spoločenstvom a dotknutou treťou krajinou. Ak tomu tak nie je, Komisia posúdi, či sú splnené všetky tieto podmienky:

a) dotknutý členský štát poskytol informácie preukazujúce, že má osobitný záujem na uzavretí dohody z dôvodu existencie hospodárskych, geografických, kultúrnych, historických, sociálnych alebo politických väzieb medzi členským štátom a dotknutou treťou krajinou;

b) na základe informácií poskytnutých členským štátom je zrejmé, že zamýšľaná dohoda nemá za následok neúčinnosť práva Spoločenstva a nenaruší riadne fungovanie systému vytvoreného týmto právom, a

c) zamýšľaná dohoda neohrozí predmet a účel politiky Spoločenstva v oblasti vonkajších vzťahov určených Spoločenstvom.

3. Ak informácie, ktoré poskytol členský štát, nie sú dostatočné na účely posúdenia, Komisia môže požiadať o ďalšie informácie.

Článok 5

Povolenie začať formálne rokovania

1. Ak zamýšľaná dohoda spĺňa podmienky stanovené v článku 4 ods. 2, Komisia vydá o žiadosti členského štátu rozhodnutie s odôvodnením do 90 dní od doručenia oznámenia uvedeného v článku 3, ktorým členskému štátu povolí začať formálne rokovania o danej dohode.

V prípade potreby môže Komisia navrhnúť usmernenia na rokovania a môže požiadať o zahrnutie konkrétnych doložiek do zamýšľanej dohody.

2. Zamýšľaná dohoda obsahuje doložku, ktorou sa stanoví buď:

a) úplné alebo čiastočné vypovedanie dohody v prípade uzavretia neskoršej dohody s rovnakým predmetom úpravy medzi Spoločenstvom alebo Spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a tou istou treťou krajinou na druhej strane alebo

b) priame nahradenie príslušných ustanovení dohody ustanoveniami neskoršej dohody s rovnakým predmetom úpravy uzavretej medzi Spoločenstvom alebo Spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej stranou a tou istou treťou krajinou na druhej strane.

Doložka uvedená v písmene a) prvého pododseku by mala znieť takto: „(názov členského štátu alebo názvy členských štátov) úplne alebo čiastočne vypovie (vypovedia) túto dohodu v prípade, ak Európske spoločenstvo alebo Európske spoločenstvo a jeho členské štáty uzavrú s (názov tretej krajiny alebo názvy tretích krajín) dohodu v rovnakých otázkach justičnej spolupráce v občianskych veciach, ako upravuje táto dohoda“.

Doložka uvedená v písmene b) prvého pododseku by mala znieť takto: „Táto dohoda alebo určité ustanovenia tejto dohody sa prestanú uplatňovať dňom nadobudnutia platnosti dohody medzi Európskym spoločenstvom alebo Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a (názov tretej krajiny alebo názvy tretích krajín) na druhej strane vo vzťahu k predmetu upravenému v neskoršej dohode.“

▼B

Článok 6

Odmietnutie povolenia začať formálne rokovania

1. Ak má Komisia na základe svojho posúdenia podľa článku 4 v úmysle nepovoliť začatie formálnych rokovaní o zamýšľanej dohode, poskytne dotknutému členskému štátu stanovisko do 90 dní od doručenia oznámenia uvedeného v článku 3.

2. Dotknutý členský štát môže do 30 dní od doručenia stanoviska Komisie požiadať Komisiu, aby s ním začala diskusiu s cieľom nájsť riešenie.

3. Ak dotknutý členský štát v lehote stanovenej v odseku 2 nepožiada Komisiu, aby s ním začala diskusiu, Komisia vydá o žiadosti členského štátu rozhodnutie s odôvodnením do 130 dní od doručenia oznámenia uvedeného v článku 3.

4. V prípade diskusie uvedenej v odseku 2 Komisia vydá o žiadosti členského štátu rozhodnutie s odôvodnením do 30 dní od ukončenia diskusie.

Článok 7

Účasť Komisie na rokovaniach

Komisia sa môže zúčastniť na rokovaniach medzi členským štátom a treťou krajinou ako pozorovateľ, pokiaľ ide o otázky patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Ak sa Komisia na rokovaniach nezúčastňuje ako pozorovateľ, je počas jednotlivých štádií rokovaní informovaná o ich priebehu a výsledkoch.

Článok 8

Povolenie uzavrieť dohodu

1. Dotknutý členský štát pred podpísaním dojednanej dohody oznámi Komisii výsledok rokovaní a poskytne jej znenie dohody.

2. Po doručení tohto oznámenia Komisia posúdi, či dojednaná dohoda:

a) spĺňa podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 písm. b);

b) spĺňa podmienku stanovenú v článku 4 ods. 2 písm. c), pokiaľ v súvislosti s touto podmienkou existujú nové a výnimočné okolnosti, a

c) spĺňa požiadavku podľa článku 5 ods. 2.

3. Ak dojednaná dohoda spĺňa podmienky a požiadavky uvedené v odseku 2, Komisia vydá o žiadosti členského štátu rozhodnutie s odôvodnením do 90 dní od doručenia oznámenia uvedeného v odseku 1, ktorým členskému štátu povolí uzavretie danej dohody.

Článok 9

Odmietnutie povoliť uzavretie dohody

1. Ak Komisia na základe svojho posúdenia podľa článku 8 ods. 2 má v úmysle nepovoliť uzavretie dojednanej dohody, poskytne dotknutému

▼B

členskému štáte ako aj Európskemu parlamentu a Rade stanovisko do 90 dní od doručenia oznámenia uvedeného v článku 8 ods. 1.

2. Dotknutý členský štát môže do 30 dní od doručenia stanoviska Komisie požiadať, aby s ním Komisia začala diskusiu s cieľom nájsť riešenie.

3. Ak dotknutý členský štát v lehote stanovenej v odseku 2 nepožiada Komisiu, aby s ním začala diskusiu, Komisia vydá o žiadosti členského štátu rozhodnutie s odôvodnením do 130 dní od doručenia oznámenia uvedeného v článku 8 ods. 1.

4. V prípade diskusie uvedenej v odseku 2 Komisia vydá o žiadosti členského štátu rozhodnutie s odôvodnením do 30 dní od skončenia diskusie.

5. Komisia oznámi svoje rozhodnutie Európskemu parlamentu a Rade do 30 dní od prijatia rozhodnutia.

Článok 10

Dôvernosť

Pri poskytovaní informácií Komisii podľa článku 3, článku 4 ods. 3 a článku 8 môže členský štát uviesť, či sa niektorá z týchto informácií má považovať za dôvernú a či sa poskytnuté informácie môžu zdieľať s ostatnými členskými štátmi.

Článok 11

Poskytovanie informácií členským štátom

Komisia zašle členským štátom oznámenia doručené podľa článkov 3 a 8 a podľa potreby aj sprievodné dokumenty, ako aj všetky svoje rozhodnutia s odôvodnením podľa článkov 5, 6, 8 a 9, pričom sa musia dodržiavať požiadavky dôvernosti.

Článok 12

Prechodné ustanovenia

1. V prípade, že členský štát v čase nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia už začal rokovania o dohode s treťou krajinou, uplatnia sa články 3 až 11.

Ak to umožňuje stav rokovaní, Komisia môže navrhnúť usmernenia na rokovania alebo požadovať začlenenie niektorých konkrétnych doložiek uvedených v druhom pododseku článku 5 ods. 1 a v článku 5 ods. 2.

▼C1

2. V prípade, že členský štát v čase nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia už ukončil rokovania o dohode s treťou krajinou, ale dohodu ešte neuzavrel, uplatní sa článok 3, článok 8 ods. 2 a 3 a článok 9.

▼B

Článok 13

Preskúmanie

1. Najskôr 7. júla 2017 Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tohto nariadenia.

▼B

2. Táto správa buď:

a) potvrdí, že je vhodné, aby platnosť tohto nariadenia uplynula v deň určený podľa článku 14 ods. 1, alebo

b) odporučí, aby bolo toto nariadenie od uvedeného dňa nahradené novým nariadením.

3. Ak táto správa odporučí nahradenie tohto nariadenia podľa odseku 2 písm. b), musí sa k nej pripojiť vhodný legislatívny návrh.

Článok 14

Uplynutie platnosti

1. Platnosť tohto nariadenia uplynie tri roky po predložení správy Komisie uvedenej v článku 13.

Lehota troch rokov uvedená v prvom pododseku začína plynúť prvý deň mesiaca nasledujúceho po predložení správy buď Európskemu parlamentu, alebo Rade, podľa toho, komu sa predloží neskôr.

2. Bez ohľadu na uplynutie platnosti nariadenia v deň určený podľa odseku 1 všetky rokovania prebiehajúce v tento deň, ktoré začal členský štát podľa tohto nariadenia, môžu pokračovať a možno ich ukončiť v súlade s týmto nariadením.

Článok 15

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.